

Echipa integrată a KPMG Legal & Tax obține în fața Curții de Apel Ploiești anularea măsurii nelegale de stabilire a sediului fix în România a unui important jucător în industria fashion, precum și obligațiile fiscale aferente în valoare de 1,5 mil. €

Echipa integrată KPMG Legal (Toncescu și Asociații SPRAL) și KPMG Tax, formată din Calin Dragoman în calitate de Coordonator al Practicii de Litigii KPMG Legal, Alin Negrescu (Partener KPMG Tax), Raluca Udrea (Senior Manager KPMG Tax) au obținut pentru un important jucător din industria modei un prim succes în fața Curții de Apel Ploiești într-un litigiu fiscal cu o valoare de 1,5 milioane de euro, anularea măsurii nelegale a autorităților fiscale prin care acestea, în contradicție cu ultimele decizii ale Curții de Justiție a Uniunii Europene („CJUE”, C-333/20 vizând *Berlin Chemie A. Menarini SRL* și C-232/22 vizând *Cabot Plastics Belgium SA*), au dispus stabilirea unui sediu fix al societății nerezidente în România la sediul unității de producție a societății afiliate, române.

Aceasta hotărâre a Curții de Apel Ploiești a confirma punctul de vedere al reprezentanților KPMG, prin referire la deciziile CJUE aplicate la situația fiscală specifică din litigiul instrumentat, în sensul ca societatea nerezidentă nu dispune de resursele umane și tehnice ale societății române ca și cum ar fi ale sale, depozitul de articole de îmbracaminte fiind în proprietatea societății române iar contractele de muncă ale angajaților români sunt încheiate în mod direct cu societatea română, societatea nerezidentă nedeținând niciun drept asupra modificării / schimbării acestor contracte de muncă dintre societatea română și angajați, aspect ce a fost validat și de către raportul de expertiză administrativă în cauză, echipa KPMG Tax participând ca și expert parte al clientului.

Mai mult decât atât, Curtea de Apel Ploiești în mod just a observat ca nu se poate considera existența unui sediu fix atunci când aceleași resurse tehnice și umane nu pot fi utilizate atât pentru a furniza cât și pentru a primi aceleași servicii. Acesta a fost și cazul clientului pe care l-am reprezentat unde, resursele tehnice și umane ale clientului român prestează aceleași servicii atât pentru sine cât și pentru societatea nerezidentă a carei sediu fix a fost stabilit în mod nelegal în România.

Un alt aspect important dedus judecății în acest caz a vizat deductibilitatea serviciilor de management prestate de către societatea afiliată societății române și refuzul nelegal al autorităților fiscale de a recunoaște dreptul de deducere al acestora din perspectiva TVA. Curtea de Apel Ploiești a acceptat teza juridică promovată în sensul ca măsura autorităților fiscale de refuz al dreptului de deducere a TVA în cadrul mecanismului de simplificare a taxării inverse încalca principiului neutralității TVA - ului având în vedere ca aceasta măsură vine în contradicție flagrantă cu scopul urmărit prin implementarea măsurilor de simplificare, în acest sens fiind de altfel și jurisprudența recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție care prin Decizia nr. 2596/17.06.2020 a aratat ca:

Înalta Curte considera ca o astfel de concluzie încalca principiul neutralității TVA și principiul proportionalității, câtă vreme, raportat la aceeași persoană impozabilă, organul fiscal a constatat, pe de o parte, ca există obligația de colectare a TVA, bazată pe facturarea serviciilor, iar pe de altă parte a negat existența dreptului de deducere

considerând ca nu este dovedita efectiva prestare a serviciilor.

În cauza *C-712/17, EN. S.A.. S.R.L. împotriva Agenzia delle Entrate - Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, într-un context factual în care era lamurit caracterul fictiv al operatiunilor, a statuat ca respectarea principiului neutralitatii TVA este asigurata de competenta statelor membre de a prevedea posibilitatea de corectare a oricarei taxe facturate fara a fi datorata, când emitentul facturii demonstreaza buna sa credinta sau atunci când a eliminat complet, în timp util, riscul de pierdere a unor venituri fiscale (par. 33 al hotarârii).

Astfel, CJUE a statuat ca Directiva TVA, interpretata în lumina principiilor neutralitatii si proportionalitatii, obliga statele membre sa permita pâna si emitentului unei facturii aferente unei operatiuni fictive sa reclame rambursarea taxei care figureaza pe aceasta factura (pe care are obligatia sa o achite), atunci când acesta a eliminat complet, în timp util, riscul de pierdere al unor venituri fiscale.

În lumina acestei jurisprudente, se constata ca, în situatia de fata, apar a fi încalcate principiile anterior enuntate câta vreme inspectia fiscala s-a soldat, pe de o parte, cu concluzia obligatiei de colectare a TVA si, pe de alta parte, cu concluzia neîndeplinirii conditiilor acordarii dreptului de deducere, în contextul în care nu exista riscul de pierdere a unor venituri fiscale, operatiunea fiind supusa regimului de taxare inversa.”

Hotarârea Curții de Apel Ploiești nu este definitiva, aceasta putând fi atacata cu recurs în fata Înaltei Curți de Casație și Justiție.

KPMG Legal România (Toncescu și Asociații SPARL), societatea de avocatura afiliata KPMG în România, este o societate de avocatura care se diferențiază în piața prin capacitatea de a oferi servicii juridice ca parte a unor soluții complete, integrate, oferite împreuna de specialiștii KPMG, prin utilizarea tehnologiei pentru a asigura eficiența și accesul la cele mai noi și inovatoare soluții și prin calitatea serviciilor sale, asigurata de o echipa de avocați experimentați și specializați.